

ת"פ 12158/06/15 - מדינת ישראל נגד יונתן ברוכים

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 12158-06-15 מדינת ישראל נ' ברוכים

בפני
בעניין: כבוד השופט בן-ציון גרינברגר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונתן ברוכים

ע"י ב"כ עו"ד ריטה טהורי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע ביום 22.12.16, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות **הפרעה לשוטרי**, עבירה לפי סעיף 275 **לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** (להלן: "החוק"); ו**סיכון אדם בנתיב תחבורה**, עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק.

עובדות כתב האישום

2. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 20.2.13 בשעה 01:00 לערך בלילה, השוטרי יורי פרומן (להלן: השוטרי יורי), המתנדב אלחנן אברהם (להלן: המתנדב אברהם) והמתנדב חיים מזרחי (להלן: המתנדב חיים), ביצעו מחסום משטרי ברח' דרך חברון מול מנזר מאר אליאס בירושלים.

3. באותה עת נהג הנאשם ברכב הונדה סיוויק שצבעו כסוף ומספרו 6543123 (להלן: הרכב), כאשר אין לנאשם רישיון נהיגה בר-תוקף.

4. בעת שהגיע הנאשם למחסום המשטרי הורה השוטרי יורי לנאשם לעצור בצד, אך הנאשם סטה בחדות ובמהירות שמאלה, עקף את המחסום, נמלט מהמקום והמשיך בנסיעה מהירה לכיוון גילה, תוך שהוא עוקף באופן מסוכן רכבים שנסעו באותה עת בכביש, וגורם להם לזוז מדרכם ולבלום באופן פתאומי. מיד דלקו אחרי השוטרים בניידת המשטרתית ובאמצעות הסירנה כרזו לו לעצור.

5. במהלך הנסיעה לכיוון שכונת גילה עקף הנאשם מחסום משטרי נוסף, וכן עבר ברמזור אדום בצומת הרוזמרין-כביש המנהרות.

6. במעשיו המתוארים לעיל, עשה הנאשם מעשה בכוונה להפריע לשוטרי כשהוא ממלא את תפקידו כחוק ונהג ברכב בדרך שיש בה כדי לסכן חיי אדם.

תסקיר שירות המבחן

7. בתסקיר שירות המבחן מיום 5.12.16, צוין כי הנאשם בן 28, נשוי כשלוש שנים ועובד כאחראי מחלקת פירות ופירות בסופרמרקט. הנאשם ואשתו עברו טיפולי פוריות ומצפים ללידת ילדם הראשון. לדברי הנאשם, לא סיפר לה על העבירה ועל ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, מתוך ניסיון להגן עליה ושלא להלחיץ אותה.
8. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור אשר לא סיים 12 שנות לימוד וזאת בשל קשיים התנהגותיים. לאורך השנים התקשה להסתגל במקומות עבודה. כן מתקשה ביצירת קשר עם דמויות משמעותיות מעברו וגם כיום מביע קושי ביצירת קשרים טובים ופתוחים עם בת זוגו. להערכת השירות, כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית. יחד עם זאת, מדובר בהעמדה לדין ראשונה של הנאשם, כשהוא מביע רצון לעמוד במחויבויותיו כבן זוג וכאב לילד. נראה כי בתקופה האחרונה מצליח לגייס כוחות לתפקוד תעסוקתי ועל כן כיום עובד באופן רציף במקום עבודה מסודר. כמו כן, מסר שנמצא בתהליך של סגירת חובות בהוצאה לפועל וזאת בשל רצונו לארגן את חייו. כל אלו מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום ולהימנעותו מהתנהגות עבריינית.
9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסים עבריינים מושרשים, ומביע רצון לשקם את חייו. בהתייחס לאופיין של העבירות בהן הורשע הנאשם, השירות ממליץ כי ישתתף בקבוצת "נהיגה בטוחה" המתקיימת בשירות בשיתוף פעולה עם עמותת "אור ירוק". הנאשם מוכן להשתתף בקבוצה זו, אשר אורכת 14 מפגשים שבועיים. לאור האמור שירות המבחן ממליץ להעמידו במבחן למשך שנה, ולאור חומרת העבירה והקושי אשר הביע בפני השירות ללקיחת אחריות מלאה, השירות ממליץ על מאסר בדרך של עבודות שירות לזמן קצר וזאת על מנת שלא לפגוע בהכנסתו באופן משמעותי ועל מנת שלא להעמיק את הפגיעה בדימויו העצמי המצוי בשלבי גיבוש ובנייה.
10. לביהמ"ש הוגשה חוו"ד הממונה על שירות המבחן מיום 7.12.16, לפיה הוא מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, והומלץ על השמתו לעבודה בגן החיות התנ"כי, החל מיום 21.3.17.

טיעונים לעונש

11. ב"כ המאשימה טוענת כי הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים - שלמות גופם של נוסעים בדרך וזכותם של אנשים להשתמש בכביש. הנאשם גרם לסיכון לעצמו ולנהגים סביבו ופגע בסדר הציבורי בזלזול שהפגין בשוטרים. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לעניין חומרת העבירות ומדיניות הענישה, וטענה כי במקרים של סיכון חיי אדם, המתחם הראוי הוא בין שלוש לחמש שנות מאסר. במקרה הנוכחי כיוון שלא הייתה פגיעה ממשית בגוף או ברכוש, נטען כי המתחם הראוי הוא בין שנתיים לארבע שנים.
12. המאשימה מתייחסת לתסקיר וטוענת כי נקבע בו שהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ולא מבין לחלוטין את משמעותם. המאשימה סוברת כי אין מקום לחריגה מהמתחם בשל שיקולי שיקום, שכן אומנם הנאשם הביע נכונות לשיקום אך לא החל בשום תהליך. כמו כן לנאשם יש הרשעות תעבורתיות קודמות בגין נהיגה באור אדום ועוד. מאז האירוע נשוא תיק זה בחודש פברואר 2013 חלף זמן רב, בו לא עבר הנאשם עבירות נוספות. מאידך הנאשם ניהל הוכחות ולא לקח אחריות מלאה. על כן מבקשת המאשימה למקם את העונש בתחתית המתחם ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של שנתיים וקצת, יחד עם פסילה ממושכת של רישיון הנהיגה למספר שנים, מאסר על תנאי וכן פסילה על תנאי. לטענת המאשימה, העונש המוצע על ידה לוקח בחשבון את הצורך בהרתעה בעבירות מסוג זה, מחד, ואת חלוף הזמן, מנגד.

13. ב"כ הנאשם מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן חלקי ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה, ברם להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות של"צ חלף מאסר על דרך של עבודות שירות. לטענתה, חומרת נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה הינה ברף התחתון ביחס למקרים בהם מתבצעות עבירות אלו. מדובר במרדף יחסית קצר, לאורך כ-2 ק"מ בלבד, שנמשך בערך דקה וחצי. המרדף התקיים ברחוב לא ראשי בשעה אחת לפנות בוקר, כאשר אין תנועה ערה בכביש. לא נגרם נזק קונקרטי. אירוע זה לא תוכנן מראש, ולטענת ב"כ הנאשם, מדובר בהפעלת שיקול דעת שגוי של שנייה שהוביל לאירוע. לטענתה, נסיבות ביצוע העבירה מצדיקות קביעת מתחם ענישה נמוך.
14. ב"כ הנאשם מוסיפה, כי בענייננו קיים שיקום מהותי, שכן בארבע השנים שעברו מאז ביצוע העבירה הצליח הנאשם לבנות את חייו ללא עזרה מאף אחד, והיום הוא נמצא בצומת המשמעותית ביותר בחייו. כפי שעולה מהתסקיר, למרות שהנאשם מתקיים לבדו מגיל צעיר מאוד הוא הצליח לשמור על אורח חיים נורמטיבי. הנאשם ללא עבר פלילי והעבירות התעבורתיות שביצע הן עבירות ישנות מסוג ברירת קנס.
15. צוין כי הנאשם נשוי מזה שלוש שנים והוא ואשתו עברו טיפולי פוריות קשים ורגישים וכעת הם מצפים לילד ראשון. אשת הנאשם יודעת שמתקיים הליך פלילי והרשעה אך היא לא מעורה בפרטי ההליך, כדי לא להעמיס עליה מבחינה רגשית.
16. הנאשם מפרנס יחיד בבית, עובד כסדרן ירקות בסניף אושר עד באשדוד. הוא נוסע מידי יום מירושלים לאשדוד עבור שכר של 7,500 ₪ בממוצע (הוגשו תלושי משכורת). בנוסף לעול הפרנסה ישנם חובות שהנאשם מסדיר היום. בעניין זה מפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן, בו מתייחס השרות לפן התעסוקתי של הנאשם לא רק במובן של פרנסה, אלא גם משום שהוא עובד במקום מסודר מזה למעלה משנה וחצי ועובדה זו מהווה אחד מגורמי הסיכוי לשיקומו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, הנסיבות האמורות מצדיקות את צמצום העונש לשעות של"צ, כיון שעבודות שירות, ואף לתקופה קצרה מאוד, יובילו לפיטוריו של הנאשם ממקום עבודתו, ומי שיפגע מכך זה הנאשם ומשפחתו.
17. עוד נטען כי חלפו ארבע שנים מאז ביצוע העבירה, ומאז לא הייתה כל הסתבכות פלילית או תעבורתית מצד הנאשם. מאז ביצוע העבירה, הנאשם עשה תפנית בחייו ומבחר צעיר רווק ללא מחויבות הוא נמצא כעת במקום אחר. מבחינת ההגנה, מדובר בשיקום המצדיק חריגה מהמתחם. אשר לשיקום "מוסדי", קיימת הקבוצה הטיפולית ששירות המבחן המליץ עליה, והנאשם מעוניין להשתתף בה, יחד עם צו מבחן לשנה. ב"כ הנאשם הגישה לביהמ"ש תכנית של"צ בת 360 שעות במתנ"ס פיליפ לאון בקרית יובל, ולפי המסמך שהוגש, הנאשם נמצא מתאים לבצע את השל"צ במסגרת הזו. נטען כי בתחילת הדרך גם שירות המבחן סבר שבמקרה זה יש להמליץ על של"צ, ולא ברור מדוע בהמלצה הסופית הומלץ על עבודות שירות. ב"כ הנאשם לא הצליחה לדבר עם קצינת המבחן טרם דיון הטיעונים לעונש בכדי לברר מדוע המלצתה הסופית לא כללה של"צ. לעניין פסילה, מבוקש מביהמ"ש לפסוק פסילה מתונה בכדי לא לפגוע בפרנסת הנאשם אשר נוהג כל יום לאשדוד. אשר להרתעת הנאשם, ציינה באת-כוחו כי הנאשם הורתע מההליך בביהמ"ש המחוזי וניתן היה להתרשם כך במהלך ההליך.
18. ב"כ הנאשם הציגה פסיקה בעבירות דומות, בה ישנן דוגמאות לחריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, לרבות הטלת עונש של"צ בלבד.
19. אף הנאשם נשא דברים, אמר שהשתנה וביקש מביהמ"ש לרחם עליו.
20. הוגש הרישום הפלילי של הנאשם, ובו מספר הרשעות בגין עבירות תנועה, כאשר האחרונה הינה מיום 3.4.13 בגין שימוש בטלפון בעת שהרכב נע, בניגוד לתקנות התעבורה, והאחרות אירעו עד שנת 2010.

דין והכרעה

21. תופעת המרדפים מתרחשת בישראל מזה שנים ונדונה רבות בפסיקה, לרבות קריאה של ביהמ"ש העליון להחמרה בענישה (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' אלקיעאן** (11.11.04)). מדובר בתופעה בריונית ומסוכנת, המבטאת זלזול ברשויות החוק ובשלום הציבור, ובמקרים לא מעטים הביאה לסיכון ממשי לחיי אדם.
22. הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם פגיעה בשלטון החוק, שלום הציבור והסדר הציבורי. מידת הפגיעה בערכים בשלטון החוק היא משמעותית, נוכח הזלזול שהפגין בשוטרים שקראו לו לעצור את הרכב ובעקיפת המחסום המשטרתי שהוצב לו; אם כי מנגד, הוא לא התנגד למעצר. אשר לפגיעה בשלום הציבור, הנאשם גרם בנהיגתו לנהגים אחרים לסטות מדרכם, ברם יחד עם זאת יצוין, כי מדובר היה בשעת לילה מאוחרת, ללא הולכי רגל וללא סיכון ממשי לחיי אדם, כך שבמקרה דנן, מידת הפגיעה בערכים אלה נמוכה יותר.
23. העונש המקסימאלי הקבוע בחקיקה לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה הוא 20 שנות מאסר, ולעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו הינו עד שלוש שנות מאסר ולא פחות משבועיים. כיון שהנאשם עבר שתי עבירות המהוות אירוע אחד, ייקבע מתחם ענישה הולם לשתי העבירות יחד, לפי סעיף 40ג(א) לחוק.
24. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, מטעם המאשימה הוגשה הפסיקה דלהלן:
- ת"פ 8294/07 **מדינת ישראל נ' ליאור** (12.4.10) ופסה"ד בערעור, ע"פ 3802/10: הנאשם הורשע בעבירות מעשי פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ומסירת ידיעה כוזבת (כאשר לאחר שנמלט מהשוטרים הגיש תלונה כוזבת שגנבו לו את הרכב). מדובר במרדף בשעות הצהריים, נהיגה בפראות לרבות עלייה על אי תנועה ומעבר לנתיב נגדי, חציה באור אדום וגרימה לשתי נערות שחצו את הכביש לקפוץ לאחור. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בגבול בין העולם העברייני לזה הנורמטיבי, לא לקח אחריות על המעשים וטען שאדם אחר לקח את רכבו וביצע אותם. לא היו שיקולי שיקום. ביהמ"ש גזר עליו 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ושנתיים פסילת רישיון. הערעור על גזה"ד נדחה. נסיבות המרדף חמורות יותר מעניינו.
- ת"פ (חי') 18357-12-14 **מדינת ישראל נ' אסדי** (12.7.15): בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ושש עבירות נוספות (ביניהן: נהיגה ללא רישיון, חציית קו הפרדה רצוף, נסיעה נגד הכיוון ועוד). ביהמ"ש קבע מתחם הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר, ופסק עונש של 28 חודשי מאסר ופסילה לשנתיים. לנאשם עבר פלילי לא מבוטל, ולזכותו עמדו הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, וכן הצלחתו בגמילה מסמים שנים קודם לכן, ללא קשר לעבירות הללו, וכן התחשבות בנישואין בסמוך לפני ביצוע העבירה. אציין כי נסיבות המקרה והעבירות בהן הורשע חמורות יותר מעניינו. הנאשם נסע בצורה פרועה ומסכנת חיים ממש בטבורה של עיר בצהרי היום, תוך ביצוע עבירות רבות, הגם שהמרדף עצמו היה קצר. כמו כן, נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות עברו הפלילי וגילו (44), שונות מבעניינו.
- ע"פ 285/13 **מוסטפא נ' מדינת ישראל** (28.10.13): הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לאחר שנהג בשעת לילה מאוחרת תחת השפעת משקאות משכרים, ללא רישיון נהיגה ורישיון רכב, ונמלט משוטרים בנהיגה פראית. ביהמ"ש המחוזי גזר עונש של 42 חודשי מאסר. ביהמ"ש העליון לא התערב בעונש, נוכח נסיבות העבירה ועברו הפלילי המכביד של המערער, שהשתחרר מהכלא זמן לא רב לפני ביצוע העבירות.
25. מטעם ההגנה הוגשה הפסיקה דלהלן:

ת"פ (ב"ש) 8267/05 **מדינת ישראל נ' קבדין** (1.1.07): במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה ללא רישיון רכב. נסיבות ביצוע העבירה היו דומות לעניינו. הנאשם היה חייל בשירות סדיר בתפקיד נהג. לאור המלצת שירות המבחן והמלצת מפקדו, חרג ביהמ"ש מענישה של מאסר בפועל בעבירות אלו לטובת שיקומו, כאשר העבירות שביצע היו חריגות ולא אפיינו את התנהגותו הנורמטיבית, ופסק 400 שעות של"צ, פסילת רישיון למשך שנתיים (שלא תחול על נהיגתו במסגרת השירות הצבאי) ומאסר על תנאי.

ת"פ (ת"א) 48146-10-11 **מדינת ישראל נ' טמיר** (11.9.12): הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ובנהיגה ללא רישיון נהיגה. הנאשם נהג בקטנוע בהרצליה בשעות הלילה, סרב להוראת שוטר לעצור ונמלט, והתפתח מרדף בו סיכן את בטיחותם של עוברי דרך ושוטרים. כתב האישום הוגש בחלוף שש שנים מביצוע העבירה. שירות המבחן המליץ על של"צ, כאשר התרשם כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי שזקוק למסגרת טיפולית. ביהמ"ש ציין שמתחם הענישה נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל, וזאת בהתאם למדיניות שהתווה בית המשפט העליון. ברם, נוכח חלוף הזמן וסיכויי שיקום, קיבל את המלצת שירות המבחן ופסק מאסר על תנאי, 280 שעות של"צ ופסילת רישיון למשך 8 חודשים.

ת"פ (חי') 36456-12-13 **מדינת ישראל נ' בשיר** (19.2.15): הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בביצוע עבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש ברכב ללא רשות, אי ציות לרמזור אדום, עקיפה בקו הפרדה רצוף, נהיגה במהירות בלתי סבירה וללא ביטוח. הנאשם נהג על קטנוע בשעות הבוקר והרכיב עליו אדם אחר, לא שעה להוראות השוטרים לעצור והתנהל מרדף בו ביצע את העבירות. הנאשם סיכן בפועל הולכי רגל ורכבים והמרדף היה ארוך. נסיבות אלו חמורות מעניינו, כמו גם מספר העבירות בהן הורשע הנאשם. ביהמ"ש קבע מתחם ענישה הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר, ברם לאחר שהתרשם שהנאשם למד את הלקח ומנהל אורח חיים נורמטיבי, הגיע לכלל מסקנה כי מאסר בפועל יהיה בלתי מידתי; ועל כן חרג מהמתחם משיקולי שיקום והורה על 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילת רישיון למשך 36 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך ₪10,000.

26. אפנה גם לע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (4.8.13), בו נמלט המשיב משוטר בכביש 1 כאשר הסיע ברכבו 25 שב"ח ברכב המיועד ל-12 נוסעים, התנהל מרדף לאורך כ-500 מטרים בו נסע המשיב גם על קו הפרדה רצוף ואף ניסה לפגוע בניידת עד כדי שדחק אותה לרדת לשוליים, ועצר רק למראה אקדח השוטר. ביהמ"ש העליון קבע כי בנסיבות ביצוע עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה באותה מקרה, המתחם המתאים הוא בין 15 ל-30 חודשי מאסר. הנאשם הורשע גם בהסעת שב"ח ועונשו הוחמר מ-13 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר, ללא שמוצה עמו הדין.

27. מנגד ראו גם ע"פ 1520/16 **אלוראסנה נ' מדינת ישראל** (24.11.16), שם אישר ביהמ"ש העליון מתחם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר לעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה יחד עם נהיגה ללא רישיון ופוליסת ביטוח בת-תוקף; והוטל על המערער עונש של 42 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופסילת רישיון בפועל לתקופה של 10 שנים. ביהמ"ש העליון ציין כי "**בעבירות מסוג זה ניתן להצביע גם על עונשים קלים יותר שהוטלו על מבצעי העבירות, אך המגמה המרכזית, המאפיינת את פסיקתו של בית משפט זה, בדונו בעבירות כדוגמת אלו המיוחסות למערער, הינה להשית עונשים קשים ומרתיעים על העבריינים**". אציין כי נסיבות ביצוע העבירה במקרה ההוא היו חמורות - נהיגה בפראות בתוך ישוב מאוכלס בצפיפות, כאשר ילדים נמצאים בכביש או בקרבתו, נהיגה בנתיב הנגדי והסטת כלי רכב מנתיבם כדי למנוע תאונה. כן צוין כי המערער הוא שוהה בלתי חוקי בישראל ובעל עבר פלילי, לרבות בגין ביצוע עבירות דומות בשלושה מקרים בעבר.

28. אם ניתן לסכם את מדיניות הענישה בפסיקה, ישנה הכוונה ברורה של ביהמ"ש העליון לענישה משמעותית, ולמתחם ענישה הנע ככלל בין 2 ל-4 שנות מאסר. יחד עם זאת ישנו מנעד די רחב באשר לחומרת העבירות בהתאם

לנסיבות כל מקרה ומקרה, ובתי המשפט מקילים או מחמירים עם הנאשמים בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיהם האישיות כפי שמורה לנו החוק בהבניית שיקול הדעת בענישה, לרבות סטייה מהמתחם לקולא.

29. אשר לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן - לעבירה זו לא קדם תכנון. אמנם עלול היה להיגרם נזק לרכבים שונים, אך בהתחשב בשעת הלילה המאוחרת ובתיאור העובדות של המרדף, העובדה שנמשך זמן קצר ומיקומו - מתבקשת המסקנה כי פוטנציאל הנזק אינו גדול. בפועל לא נגרם נזק מן המרדף, לגוף או לרכוש.

30. לאחר שקלול מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות העבירה, ומדיניות הענישה הנוהגת, אני מעמיד את מתחם הענישה כך שיעמוד על בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל.

31. סעיף 40ד(א) לחוק מאפשר סטייה לקולא ממתחם הענישה אם מצא ביהמ"ש כי הנאשם השתקם או שישי סיכוי של ממש שישתקם. סבורני כי השינוי שעשה הנאשם בחייו בארבע השנים האחרונות מאז יום ביצוע העבירה, והתקדמותו המרשימה של הנאשם במסלול נורמטיבי, כמתואר בתסקיר שירות המבחן - כאשר בינתיים נישא ומצפה להולדת ילד ראשון, עובד בעבודה קבועה ומסודרת מזה שנה וחצי וללא ביצוע עבירות נוספות - מהווה שיקום של ממש, אף מעבר לדרישת החוק ל"סיכוי של ממש" כתנאי לחריגה ממתחם הענישה. רצון הנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית "נהיגה בטוחה" המתקיימת בשירות בשיתוף פעולה עם עמותת "אור ירוק", והמלצת שירות המבחן בעניין זה, מקובלים עליי כשיקולים מהותיים, כאשר מדובר בטיפול ושיקום מוסדי וספציפי לעבירות אותן עבר הנאשם; וצעד חשוב זה מתווסף לשיקום העצמאי שעשה הנאשם. אין ספק כי הנאשם עבר עבירות חמורות, לגביהן חייבים בתי המשפט להמשיך להחמיר בדין על מנת ליצור הרתעה נגד ביצוע עבירות כגון דא, הפוגעות בסדר הציבורי, בשלטון החוק ובשלום הציבור. יחד עם זאת, במקרה דנן, הנסיבות הספציפיות של ביצוע העבירה, אשר אינן כה חמורות; חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ועד הגשת כתב האישום ועד לסיום ההליך וגזרת העונש; והשיקום שעבר הנאשם (באופן עצמאי) - כל אלה מצדיקות לטעמי סטייה לקולא ממתחם הענישה.

32. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עונש מאסר בפועל יפגע במשפחתו של הנאשם, ונראה כי פגיעה זו תהיה קשה יותר מפגיעה רגילה עקב עונש מאסר. לקולא אני מתחשב גם בשיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החוק, והעדר עבר פלילי - כאשר לנאשם עבירות תעבורה ישנות ומאז ביצוע העבירה הנדונה לפני לא ביצע עבירות נוספות.

33. נסיבה נוספת העומדת לזכות הנאשם היא חלוף הזמן. העבירה בוצעה ביום 20.2.13. כתב האישום הוגש ביום 7.6.15, כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה, ללא שהוצגה סיבה טובה לכך. בתקופה זו הנאשם נישא, ועובד בעבודה קבועה ומסודרת. חלוף הזמן הינו נסיבה מקלה במסגרת קביעת עונש, כאשר על פי בית המשפט העליון בע"פ 7475/14 מהדי נ' מדינת ישראל (18.12.14):

בפסיקת בית משפט זה נקבע לא אחת כי יש מקום להתחשב בשיקול חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד למועד סיום ההליך הפלילי, כל עוד אין לנאשם אחריות לחלוף הזמן הרב. עוד נקבע כי מידת ההתחשבות בשיקול זה תשתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות העניין, וכי בין היתר יש לאזן בין האינטרס הציבורי שבניהול הליך ראוי ויעיל לבין האינטרסים הציבוריים האחרים שעומדים בבסיס ההליך הפלילי.

34. באיזון בין השיקולים השונים המפורטים לעיל, סבורני כי יש ליתן משקל לחלוף הזמן שחל בין ביצוע העבירה להגשת כתב האישום, וממנו ועד לסיום ההליך הפלילי.

35. לטעמי במקרה זה, עונש מאסר בפועל יהיה בלתי מידתי ויפגע למעלה מן הצורך גם בנאשם וגם באינטרס

הציבורי לשיקום העברייני. סבורני כי עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה, יחד עם צו מבחן, השתתפות בקבוצה טיפולית, שלילת רישיון, ומאסר ושלילה על תנאי - מהווים עונש מידתי והולם. חרף טיעוני ההגנה כי עבודות שירות יפגעו בפרנסת הנאשם, עונש של צ"צ במקרה דנן יקל יתר על המידה הראויה ואינו מתאים למקרה שלפניי. הנאשם העלה את עצמו בכוחותיו שלו על המסלול הנורמטיבי והחיובי, ויש לקוות כי גם עונש של מאסר על דרך של עבודות שירות לא ימנע ממנו להמשיך במסלול חיובי זה,

36. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **3 חודשי מאסר על דרך של עבודות שירות** כמפורט בחו"ד הממונה על עבודות השירות.
 - ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, באם הנאשם יעבור עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק בתוך שנתיים מהיום.
 - ג. **צו מבחן למשך שנה**, בין היתר לצורך השתתפות הנאשם בקבוצת "נהיגה בטוחה" המתקיימת בשירות המבחן יחד עם עמותת "אור ירוק".
 - ד. **פסילה בפועל למשך 8 חודשים** מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה. הפסילה תחל מהיום. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה בבית המשפט.
 - ה. **פסילה על תנאי למשך שנה** מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, באם יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק בתוך שנתיים מהיום.
37. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 21.3.17 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות מפקדת מחוז דרום, ת.ד. 741 בבאר שבע. דרכי הגעה כמפורט בחו"ד הממונה.
38. המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשרות המבחן.
39. זכות ערעור לביהמ"ש העליון לפי חוק.

ניתן היום, ד' שבט תשע"ז, 31 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.